Quelle: http://manuscripta.at/?ID=549
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

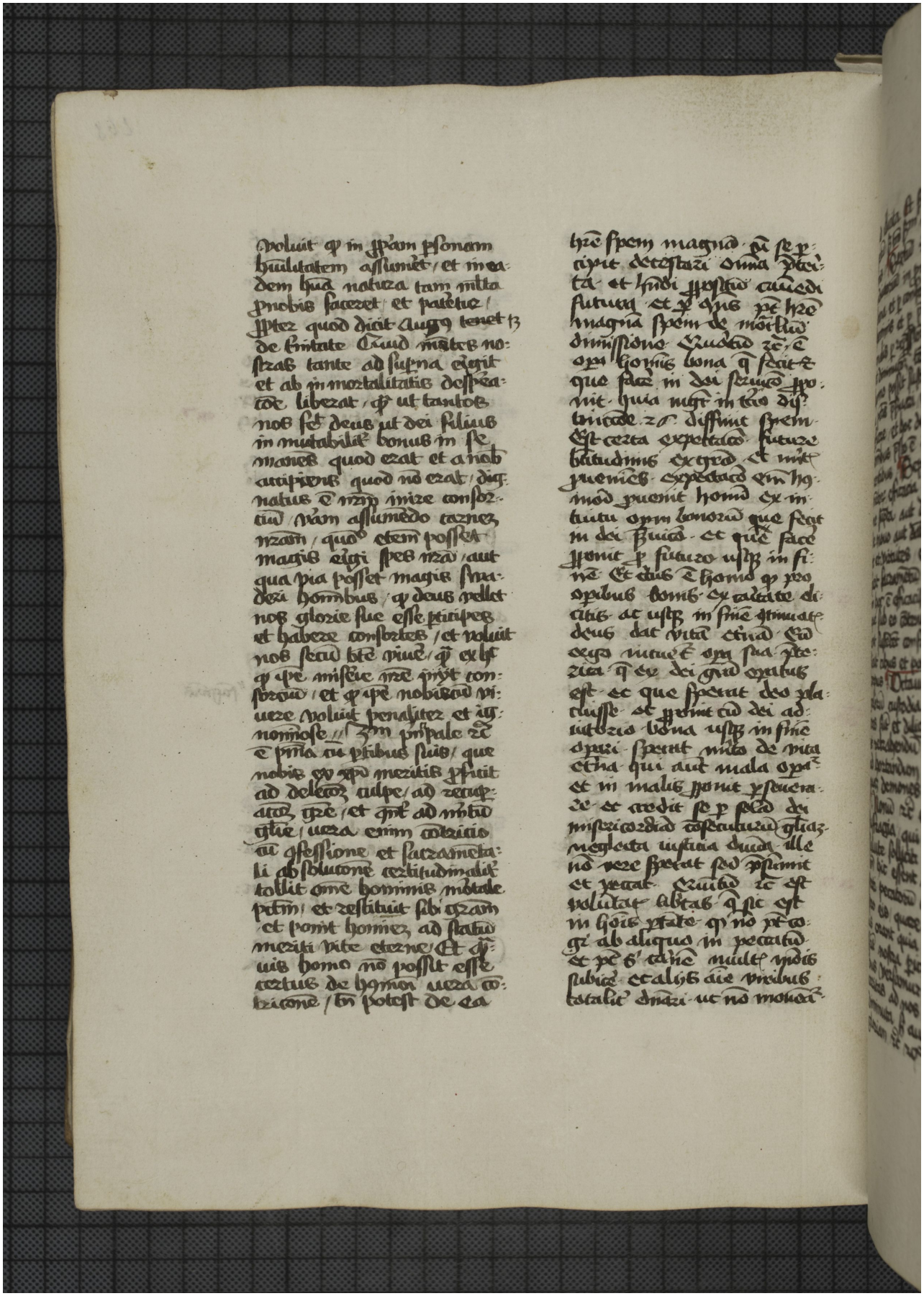

voluit q̃ in ꝓ̃ram ꝑsonam
humilitatem assumẽt / et in ea
dem hũa natura tam mita
nobis faceret / et patẽtie /
Ipter quod dicit Aug̃ tenet 13
de ꝑfitate Quod mites nos
tras tante ad sublima elegit
et ab in mortalitatis desperatione liberat / q̃ ut tantos
nos fet deus ut dei filius
in mutabilit̃ bonus in se
manes quod erat et a nob
accipiens quod nõ erat / dig
natus t̃ mirp̃ mire consortium / ꝓ̃ram assumendo tamen
mam / quod etem possent
magis eligi spes mra / aut
qua pia posset magis suade
dei hominibus / q̃ deus vellet
nos glorie sue esse participes
et habere consortes / et voluit
nos secũd bte viue / q̃ ex lt
q̃ ꝓ̃ miserie mre ꝓpt̃ con
sortiũ / et q̃ ꝓ̃ nobis viuere voluit penaliter et ig
nominose // 3m principale ꝛc
t̃ prima cu ptibus suis / que
nobis q̃ ꝓ̃ meritis ꝓfuit
ad delectoꝝ culpe / ad remp
ationem gre / et gnt̃ ad mtũ
glie / uera enim contritio
cu ꝓfessione et sacramenta
li absolutione restituendi tollit omne hominis mortale
pcm / et restituit sibi gram
et ponit hominem ad statum
meriti vite eterne / Et q̃
uis homo nõ possit esse
certus de homa uera co
tritione / tn potest de ea
tre spem magnam q̃ se p
ripit detestari omnia peccata et hnti propositum cauendi
futura et q̃ ꝑ ꝑ tre
magna spem de mortalium
dimissione Quando ꝛc / e
ora omnis bona q̃ scit et
que facit in dei seruitio ꝓ
uenit huia mgr in tcio dis
tinctione ꝛc diffinit spem
est certa expectatio future
beatitudinis ex gra et mit
ꝓ̃ meritis expectatio enim hꝰ
modi proprie homi ex in
tuitu omnium bonorum que scit
in dei seruitio et quẽ facere
ponit p futuro usq̃ in fi
ne Et deus t̃ homo q̃ pro
operibus bonis ex caritate di
citur ac usq̃ in finem perminate
deus dat vitam eternam sed
ergo virtus t̃ omnia sua gra
tia q̃ ex dei gra operibus
est et que faciunt deo pla
cuisse et premium dei ad
uitoria bona usq̃ in finem
operi spernit mito de vita
eterna qui aut mala opa
et in malis ponit ꝓfecera
ꝛc et credit se p sed dei
misericordiam ꝓcurabunt gratiam
neglecta iustitia dum ille
nõ vere spernat sed ꝓsumit
et peccat Quando ꝛc est
solutio abstrahit q̃ sic est
in hoꝰ statu q̃ nõ pt̃ ꝓ
gi ab aliquo in peccatum
et pt̃ 6' tcio nulli vndis
subiici et alijs die vnibus
totaliter dnari ut nõ mouea